

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/74/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117222596
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117222596.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Martina Barana, v právnej veci žalobkyne R. A., nar. X.X.XXXX, bytom Y. č. XX, Y., zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, ulica Sov. hrdinov 66 proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 19.3.2019 č.k. 12Csp/260/2017 - 49 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni istinu 1.133,94 eur s prísl. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vyslovil, že žalobkyňa má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že právny vzťah strán sporu posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu, ktorým je Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia zmluvy dňa 22.11.2003. Zistil, že zmluva neobsahuje údaj podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľskom úvere, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov. Za takej situácie spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo bolo konštatované už aj v inom konaní vedenom medzi stranami sporu na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 20C/23/2016. V spomínanom konaní bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni istinu 727,33 eur titulom bezdôvodného obohatenia, s odstupom času žalobkyňa zistila, že na predmetný úver zaplatila oveľa viac ako sa pôvodne domnievala a predmetom tohto konania zostala časť po odpočítaní už priznaného nároku v inom konaní. Súd prvej inštancie tak priznal žalobkyni z titulu bezdôvodného obohatenia istinu 1.133,94 eur, keď zistil, že celkovo v súvislosti s poskytnutým úverom, uhradila žalovanému sumu 2.458,66 eur. Pokiaľ ide o argumentáciu žalovaného ohľadom existencie prekážky právoplatne rozhodnutej veci zdôraznil, že právoplatnosť rozhodnutia je vlastnosť rozhodnutia, ktorému ju za určitých podmienok prepožičiava procesné právo a ktorá spočíva v zásadnej záväznosti rozhodnutia a v jeho zásadnej nezmeniteľnosti, a to zostáva aj v danej veci nezmeniteľné, čo sa týka už právoplatne priznanej sumy vo vzťahu k žalobkyni v rozsahu 727,33 eur. V danej veci však predmetom konania je uplatňovaný záväzok na žalovanom zostávajúci, nie v totožnej sume, ale v ďalšej sume, o ktorú sa žalovaný obohatil, čo žalobkyňa zistila až po sprístupnení jej úverového konta. Žalovaný napokon nerozporoval, že žalobkyňa na predmetný úver zaplatila celkovo spomínanú sumu 2.458,66 eur, nie ako sa domnievala v konaní 20C/23/2016. O trovách konania strán sporu rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 a nasl. CSP.

3. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Poukazuje na skutočnosť, že so žalobkyňou uzatvoril dňa 22.11.2003 zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Podľa § 261 ods. 1 písm. d) Obchodného zákonníka má táto zmluva povahu absolútneho obchodu a aplikácia právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa nie je možná, nakoľko právny vzťah medzi stranami, s prihliadnutím na charakter zmluvy, nie je vzťahom spotrebiteľským. Podľa všeobecných podmienok poskytnutia úveru sa zmluvné strany dohodli na tom, že ich vzťahy sa budú spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka a žalobkyňa v zmluve o úvere vyhlásila, že sa oboznámila a súhlasí s obsahom zmluvy, vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Žalovaný tak tvrdí, že na určenie zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nie je naplnený žiaden predpoklad uvedený žalobkyňou.

4. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

5. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle zásad vyjadrených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného opodstatnené nie je.

6. Je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie vo veci správne zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil a skutkové zistenia prvoinštančného súdu majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Na týchto zisteniach sa nezmenilo nič ani v štádiu odvolacieho konania, a preto odvolací súd poukazuje na dostatočné a zrozumiteľné odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom.

7. K odvolacej námietke týkajúcej sa tvrdenia, že predmetný úverový vzťah medzi stranami sporu založený zmluvou o úvere zo dňa 22.11.2003 nie je možné považovať za úver bez úročný a bez poplatkov je nutné uviesť, že uvedený záver odvolateľa nie je správny.

8. V zhode so súdom prvej inštancie ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že právny vzťah medzi stranami založený zmluvou o úvere je vzťahom spotrebiteľským v zmysle predpokladov § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V danom prípade nepochybne ide o spotrebiteľský úver posudzovaný podľa zákona č. 258/2001 Z.z., nakoľko išlo o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru.

9. Občiansky zákonník ako základný právny predpis upravujúci spotrebiteľské vzťahy, je v súčasnosti v súlade s § 52 ods. 2 veta tretia priamo aplikovateľný i na úverovú zmluvu uzatvorenú podľa ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

10. Novela Občianskeho zákonníka účinná od 1.4.2015 doplnila ust. § 52 ods. 2 o tretiu vetu, podľa ktorej na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva. Právny predpis, ktorého súčasťou je toto ustanovenie, nemá prechodné ustanovenia, čo znamená, že sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou tohto právneho predpisu. Tento záver priamo vyplýva z rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.5.2015 vo veci 8 M Cdo/13/2014, ktorým bolo zamietnuté mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora namietajúceho, že premičanie práva malo byť posudzované podľa ustanovení Obchodného, nie Občianskeho zákonníka.

11. V súvislosti s namietaným vrátením bezdôvodného obohatenia je potrebné považovať rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne, keďže z obsahu spisu plynie, že v predmetnej zmluve absentuje ročná percentuálna miera nákladov predmetného spotrebiteľského úveru (RPMN), čo spôsobuje, že v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy medzi stranami, je potrebné takýto úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Táto skutočnosť bola konštatovaná pri posudzovaní daného zmluvného vzťahu aj v predchádzajúcom konaní vedenom medzi stranami sporu na Okresnom súde Prešov sp. zn. 20C/23/2016, na čo správnym spôsobom poukázal prvoinštančný súd. Výška požadovaného bezdôvodného obohatenia (§ 451 a nasl. Občianskeho zákonníka) v súvislosti s rozsahom celkového plnenia zo strany žalobkyne vo vzťahu k žalovanému z daného zmluvného vzťahu medzi stranami sporná nebola.

12. Za situácie, že správne je aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania strán, odvolací súd s poukazom na uvádzané dôvody napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny postupom podľa § 387 CSP.

13. O trovách tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 a nasl. CSP. Žalovaný v odvolacom konaní nebol úspešný a žalobkyni v tomto štádiu konania žiadne trovy nevznikli, preto bolo rozhodnuté o nepriznaní náhrady trov odvolacieho konania stranám sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).